

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ

AHEV

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ

-I-

01. **Temennaya Geldim Erenler Size**
02. **Yel Esti Mi Aşka Gelir Sallanır**
03. **Turab Oldum Düştüm Toza**
04. **Gel Ey Kardaş Pirden Ayak Turalım**
05. **Deli Gönül Viran Eyleme Köşkü**
06. **Ademoğlu Şu Dünyaya Geline**
07. **Erenlere Eş Olayım**
08. **Bir Öğüdüm Vardır Sana Söyleyim**
09. **Kalbi Kara Sofu Kalleş**
10. **Yakını Görmeyip Uzak Gidersin**
11. **Bir Servi Dalında Dilek Diledim**
12. **Kem Söz Duyan Gönül Gam Keder Alır**

Söz: **Pir Sultan Abdal**
Kaynak: **AHEV**

1. Temennaya Geldim Erenler Size

Temennaya geldim erenler size
Temenna edeyim destur olursa
Mürvet kapıların bağlaman bize
İçeri gireyim destur olursa

Pirim deyu divanına geçeyim
Destinizden ab-ı hayat içeyim
İzniniz olursa ağzım açayım
Bir mana söyleyim destur olursa

Günahım sorulsun canlar yanında
Zülfikar oynuyor durmaz kınında
Rehberin önünde pir meydanında
Kemerbest olayım destur olursa

İzin verin bu meydana varayım
Erenlerin huzurunda durayım
Mürşidimden müşkülümü sorayım
Çaremi bileyim destur olursa

Rehbere bağlıdır talibin başı
Durmadan akıyor didemin yaşı
Arafat dağında koçun bir eşi
Erkana geleyim destur olursa

Pir Sultan Abdal'ım ey güzel Şah'ım
Günahlıyım arşa çıkıyor ahım
Gerçek erenlerle benim penahım
Terceman olayım destur olursa

2. Yel Esti Mi Aşka Gelir Sallanır

Yel esti mi aşka gelir sallanır
Bahar aylarında dillenir ağaç
Kıpkırmızı donlar giyer allanır
Hü diye çağırır dillenir ağaç

Çiçek açar domur domur dal verir
Kimi uzar birbirine el verir
Kimi meyve verir kimi gül verir
Kuşlar ötüşünce dillenir ağaç

Bahçelerde ayva ile nar ile
Arılar bal yapar intizar ile
Koç yiğidin eğlencesi yar ile
Muhabbet ederken dillenir ağaç

Pir Sultan Abdal'ım seyre çıkarım
Ağaçların endamına bakarım
Kurumuş dalına teller takarım
Ustanın elinde dillenir ağaç

3. Turab Oldum Düştüm Toza

Turab oldum düştüm toza
İncinme gönöl incinme
Tahammöl eyle her söze
İncinme gönöl incinme

Turablık cümleinin başı
Üstüne atarlar taşı
Daim çiğnenmektir işi
İncinme gönöl incinme

Koy sana kötü desinler
Ayıp demeyip gülsünler
Her gün gıybetin etsinler
İncinme gönöl incinme

Herkes ile alıp satma
Helalına haram katma
Yolun eğrisine gitme
İncinme gönöl incinme

Pir Sultan'ım doğan aylar
Geçinir yoksullar baylar
Herkes kemalını söyler
İncinme gönöl incinme

4. Gel Ey Kardaş Pirden Ayak Turalım

Gel ey kardaş pirden ayak turalım
Biz turalım tutmayandan bize ne
Hakikatı muhabbete katalım
Biz katalım katmayandan bize ne

Bizim yola yeni bir yol demişler
Bir lokmayı kırk can ile yemişler
Erenler bu doğru yolu komuşlar
Biz gidelim gitmeyenden bize ne

Çiçekler açılır baharımızdan
Bülbüller ötüşür seherimizden
Alın ey cananlar gevherimizden
Biz satalım satmayandan bize ne

Yine Hak sendedir sen sana bakın
Kalbini pak eyle küfürden sakın
Bir niyaz kılalım can Hakk'a yakın
Biz kılalım kılmayandan bize ne

Pir Sultan Abdal'lım ikrar güdelim
Biz bizi görelim eli n'edelim
Sınık gönülleri mamur edelim
Biz edelim etmeyenden bize ne

5. Deli Gönül Viran Eyleme Köşkü

Deli gönül viran eyleme köşkü
Çek bu sefineyi bir göl üstüne
Alemi bürümüş hubların aşkı
Bülbüllerin zarı hep gül üstüne

Yetmiş bin deryada yetmiş bin perde
Onun da kilidi bir gerçek erde
Erenler oynuyor bir gizli sırda
Şimdi faş etmezler şol il üstüne

Müşkül halletmeğe mürşit gerekir
Kamil mürşit yerden göğe direktir
Yüküm ağır menzilimiz ıraktır
Dökme yüklerini sen yol üstüne

Şeriat tarikat hamların dili
Marifet hakikat gerçekler hali
Zahidin nesi var şunda hay deli
Kamusu bizimdir bir al üstüne

Kimisi avare çöllerde hacı
Kimi yolu bilmez vurunur tacı
Pir Sultan Abdal'ım pirimiz Naci
Hızır ilmin okur bir dal üstüne

6. Ademoğlu Şu Dñnyaya Geline

Ademoğlu Şu dñnyaya gelince
Yeni açmış gñle benzer misali
Anasından doğup kırkı çıkınca
KalaylanmıŐ tasa benzer misali

Mushaf alıp hocasına varınca
Destur alıp mektebinden dñnñnce
On yaŐından on beşine girince
Fidan sñrműŐ dala benzer misali

Yirmisinde kara sakal getirir
Otuzunda bađdaŐ kurmuş oturur
Kırk yaşında sohbetleri yetirir
Önñ bendli gñle benzer misali

Ellisinde kara sakal bozarır
Altmışında dinlenmekten haz alır
Kalbi dıkızlanır aklı azalır
İi ñrñk koza benzer misali

Yetmişinde deve gibi muzular
Sekseninde ilik kemik sızılar
Doksanında yol gñrñndñ gaziler
Gazel olmuş gñle benzer misali

Pir Sultan'ım bunu bñyle buyurdu
Gerçekleri Hak kendisi kayırdı
Yñz yaşında talan geldi savurdu
Esip giden yele benzer misali

7. Erenlere Eş Olayım

Erenlere eş olayım
 Bu yola yoldaş olayım
 İçeyim sarhoş olayım
 Aymak elinden gelir mi
 Meydanda gördüm mertleri
 Virana dönmüş yurtları
 Yürekten gitmez dertleri
 Duymak elinden gelir mi
 Meydanda gördüm gaziyi
 İçimden çıkmaz sızıyı
 Aşkla yazılan yazıyı
 Bozmak elinden gelir mi
 Dere tepe dümdüz olur
 Gece geçer gündüz olur
 Gökte kaç bin yıldız olur
 Saymak elinden gelir mi
 Varma münkirin yanına
 Teni değmesin tenine
 Oddan gömleği eğnine
 Giymek elinden gelir mi
 Kırklardan geldi bu dolu
 Erenler kurdu bu yolu
 Bir gerçeğe dedik beli
 Uymak elinden gelir mi
Pir Sultan 'ım ey Hatayı
 Dilimiz söyler hatayı
 Pişmeden çiğ yumurtayı
 Soymak elinden gelir mi

8. Bir Öğüdüm Vardır Sana Söyleyim

Bir öğüdüm vardır sana söyleyim
En iyi dostundan sakın sen seni
Dinlersen öğüde mana vereyim
En iyi dostundan sakın sen seni

Yanına gelince gülerek oynar
Alır noksanını yadlara sunar
Bütün mahlukatın iki yüzü var
En iyi dostundan sakın sen seni

Senin ile hüsnün bahçesin gezer
Gönül aşk elinden satırlar yazar
Dönünce ardında kuyular kazar
En iyi dostundan sakın sen seni

Dostluk fidanını yetmeden söker
Gözlerinden kanlı yaşını döker
Ayağın kayınca urganın çeker
En iyi dostundan sakın sen seni

Pir Sultan öğüdü böyle eyledi
İndi aşkın deryasını boyladı
İşitmeyenlere yine söyledi
En iyi dostundan sakın sen seni

9. Kalbi Kara Sofu Kalles

Kalbi kara sofı kalles
Şu cihana gelse gerek
Adı helalzade konmuş
Helal haram yese gerek

Helal haram yiyen kişi
Hak ile yoktur bir işi
Oturmuş da salları başı
Zikrullahım dese gerek

Görmez amma gönül katar
Çıkmaz yataklarda yatar
Ödünç alır ödünç satar
Karı ziyan olsa gerek

Hem pirinden gülbank alır
Nasihata kulak vurur
Nefis için mihman olur
Ben hacıyım dese gerek

Pir Sultan'ım varmayanlar
Pir cemalin görmeyenler
Bir ikrarda durmayanlar
Yaşamadan ölse gerek

10. Yakını Görmeyip Uzak Gidersin

Yakını görmeyip uzak gidersin
Hasmını ararsan sendedir aşık
Kamil oldum deyi dava edersin
Ahmaklık nişanı kimdedir aşık

Ehl-i dil olmadan söyleme hemen
Kıldığın bu dava kiminle neden
Nice canlar konup göçtü dünyadan
Gerçeklerin nuru kimdedir aşık

Ben de bilemedim nasıl sevdadır
Senin sürdürdüğün kuru kavgadır
Biri Medine’de biri Tur’dadır
Geleceğin mührü kimdedir aşık

Gözle erkanını dönme yolundan
Dererler goncayı gülün dalından
Pir Sultan’ım korkma almam elinden
Senin sende benim bendedir aşık

11. Bir Servi Dalında Dilek Diledim

Bir servi dalında dilek diledim
Cennette Tuba'yı görmezden evvel
Kaşların mihrabın tavaf eyledim
Dergah-ı ulyayı görmezden evvel

Aşık olmayanı insan sanırdım
Gördüğüm boncuğu mercan sanırdım
Bu aşkı bilmezdim asan sanırdım
Başımda sevdayı görmezden evvel

Huda halkeyledi can ile teni
Ya nice beslemez gidince beni
Ta ezelden verdi kısmetim Gani
Şu fani dünyayı görmezden evvel

Hak alemi yaratmadan sormuştur
Cümlenin rızkını anda vermiştir
Bu fani dünyada neler görmüştür
Adem'i Havva'yı görmezden evvel

Pir Sultan'ım diler vasl-ı cananı
Hayaldır demişler geri kalanı
İstemem cenneti huri gılmanı
Ela gözlü yari görmezden evvel

12. Kem Söz Duyan Gönül Gam Keder Alır

Kem söz duyan gönül gam keder alır
Sakın el sözüne uymalı değil
Kazandığın mallar dökülür kalır
Şu tatlı canına kıymalı değil

Hırsın nefsin yaylasını kışlama
Bezirganın işlerini işleme
Evliyayı embiyayı dışlama
Ezazül donunu giymeli değil

Gölgesiz ağaçtır dünyanın aslı
Silinsin kalmasın gönüller paslı
Kimisi dik durur kimi de yaşlı
Şu ilin yayığın yaymalı değil

Bulanık çeşmeden suyu doldurma
Edebi hayayı hemen kaldırma
Olura olmaza meylin bildirme
Yedi kat perdeyi soymalı değil

Pir Sultan Abdal'ım gördüm halini
Ne hoşça severler kız gelini
Helal haram şu ellerin malını
Toplayıp doldurup koymalı değil

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-II-

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLER -II-

- 01. Amanın Dersin Ahiri**
- 02. Yağmur İle Yağdım Yel İle Estim**
- 03. Erenlerin Gülü Canların Canı**
- 04. Emek Çektim Bir Ev Yaptım Erenler**
- 05. Diken Arasında Güledir Zarım**
- 06. Sarı Tanburam Gel Beri**
- 07. Gerçek Aşıklara Uğradım Erken**
- 08. Seyran Ettim Erenlerin Demini**
- 09. Secaatin Varsa Kendine Sakla**
- 10. Sabah Olur Cümle Alem Uyanır**
- 11. Ben Dervişim Deyü Dava Kılarsın**
- 12. Gelmiş İken Bir Habercik Sorayım**

Söz: Pir Sultan Abdal

Kaynak: AHEV

1. Amanın Dersin Ahiri

Amanın dersin ahiri
Gördüğüne akma gönül
Yüzüne bakmazsa biri
Sen tozuna bakma gönül

Gel engin ol yüksek uçma
Gördüğüne sırrın açma
Her diyara konup göçme
Boşa emek çekme gönül

Bir kardaşa meyil verip
Tuz ile ekmeğin yiyip
Azıcık ekşiğin görüp
Tez başına kakma gönül

Arap ata binip coşma
Karlı buzlu dağda aşma
Olur olmaz yere koşma
Doluları dökme gönül

Dost odur çağırırsan yeter
Özünü özüne katar
Ham yerde tohum mu biter
Emek çekip ekme gönül

Pir Sultan'ım dosttan yana
Çektiğim emekler buna
Nasihatım olsun sana
Sen hatırlar yıkma gönül

2. Yağmur İle Yağdım Yel İle Estim

Yağmur ile yağdım yel ile estim
Yanmış yüreğime kar bulamadım
İndim bahçeleri seyran eyledim
Hiç bir el değmedik nar bulamadım

Şimdi bahçelerde nar mı bulunur
Er demeyle hemen er mi bulunur
Değme bir kişide ar mı bulunur
İkrarına sahip yar bulamadım

Erlere eri sınar münafık körü
Sinemden çıkmıyor şu aşkın narı
Beyan eylediler o gizli sırrı
Gizli sır içinde sır bulamadım

Sakın meyil verme yüze gülene
Bahçedeki gülü verir talana
Bu dünya fanidir kendin bilene
Gönül konduracak yer bulamadım

Pir Sultan Abdal'ım olmuşum nazır
Serim meydandadır her daim hazır
Binbir ismi ile gelmiştir Hızır
Daha O'ndan gayrı Pir bulamadım

3. Erenlerin Gülü Canların Canı

Erenlerin gülü canların canı
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Safalar getirdin gönül mihmanı
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Mihmandan Hızır'ın kokusu gelir
 Mihman gelse gönül şadıman olur
 Küçük büyük cümle kadrini bilir
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Erenler işini Hakk'a yetirdi
 Can evinde can tohumun bitirdi
 Mihman ol Şah'ımdan bir gül getirdi
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Ol Şah'ım da kaldı benim nazarım
 Hak evinde kuruludur pazarım
 Oturuben aşk kitabın yazarım
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Mihmanı sevmezsin yanına varma
 Hasta olsa varıp hatırın sorma
 Muhabbete gelse dahi oturma
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Yücede dolanan bir ulu kuştur
 Muhabbet dediğin bir güzel iştir
 Benim Şah'ım cümle mihmana baştır
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım
 Erenler mihmana olayım kurban
 Mihmanı görünce olurum handan
Pir Sultan'ım daim hoş ola mihman
 Ben seni defter-i Rahman'a yazdım

4. Emek Çektim Bir Ev Yaptım Erenler

Emek çektim bir ev yaptım erenler
Yine bu güzele bildiremedim
Bahar geldi güller derdi derenler
Toprak güldü taşı güldüremedim

Önüne irehber almış kadıyı
İlim kitabını okusun deyi
Ayrı ayrı buldum yetmiş ikiyi
İkisin bir kaba sığdıramadım

Yüreğimde derin derin yaralar
Aşkın merhemini sürüp saralar
Cahil niyaz eylemeye ar eyler
Eğilip bir secde kıldıramadım

Hü demine bir ikrarı güdenin
Tu yüzüne ikrarından dönenin
Pir Sultan'ım münafığın nadanın
Gönül aynasını sildiremedim

5. Diken Arasında Güledir Zarım

Diken arasında güledir zarım
Bülbülüm bahçende ötmeğe geldim
Bezirganım gevher alıp satarım
Rıza pazarına dökmeğe geldim

Baç'ım vermeyince yüküm satılmaz
Gevherin hasına hile katılmaz
İnkâr toru ile şahin tutulmaz
Bir gerçek tor'una düşmeğe geldim

Bend oldum da şu meydana atıldım
İkrar verdim ikrarına tutuldum
Gevher yüklü bir kervana katıldım
Pirin eteğini tutmağa geldim

Pir Sultan Abdal'ım sevdiğim öğün
Gerçekler rengine boyandım bugün
İrehber pişirir talibin çiğın
Ahiri bu imiş pişmeğe geldim

6. Sarı Tanburam Gel Beri

Sarı tanburam gel beri
Böyle niçin inilersin
Kovanda iniler arı
Onun için inilerim

Uğradım bir ulu şara
Hak aşkına yandım nara
Açıldı bağrım da yara
Onun için inilerim

Hakk'ın yoluna nazarım
Dost ile benim pazarım
Ayn-i cemlerde gezerim
Onun için inilerim

Gerimizde gözettiler
Aramızı uzattılar
Yaramıza tuz attılar
Onun için inilerim

Gel benim sarı tanburam
Dizler üstünde yatıram
Ben ayn-i ceme yetirem
Onun için inilerim

Pir Sultan Abdal'ım gülmez
Göz yaşımı kimse silmez
Nadanlar derdimi bilmez
Onun için inilerim

7. Gerçek Aşıklara Uğradım Erken

Gerçek aşıklara uğradım erken
Derdi olan gelsin dermanı buldum
Ah ile vah ile cevlan ederken
Canımın içinde cananı buldum

Aşıklar sadıklar doğru varırlar
Anda cem olmuşlar alıp verirler
Cümle enbiyalar divan dururlar
Hakk'a karşı olan divanı buldum

Açılmış dükkanlar kurulmuş pazar
Canlar mezat olmuş tellalda gezer
Oturmuş ümmetin beratın yazar
Cevahir bahş olan dükkanı buldum

Akardı gözümde yaş yerine kan
Zerrece görünmez gözümde cihan
Deryalar nuş edip kandırmaz iken
Aşıklar kandıran ummanı buldum

Pir Sultan Abdal'ım hoş pazar imiş
Aşıklar seyr edip hem gezer imiş
Cümlelerin maksudu bir didar imiş
Hakk'a karşı duran şeytanı buldum

8. Seyran Ettim Erenlerin Demini

Seyran ettim erenlerin demini
Kudret kandilini yanarken gördüm
Saki sundu içtim hayat ab-ını
Anda tüm canları kanarken gördüm

Günde bin kez Hakk'a niyaz ederken
Sohbet edip sedasını duyarken
Güzel pirin didarına giderken
Canlar müşkülünü anarken gördüm

Vefası yoğumuş şunda fenanın
Hesabı yoğumuş mülke konanın
Yavrusun yitirmiş garip ananın
Ağlayı ağlayı dönerken gördüm

Pir Sultan Abdal'ım dostlar gelmişler
İkrar verip ikrarını almışlar
Bir birinin eteğini tutmuşlar
Müşkülün mürşide sunarken gördüm

9. Secaatin Varsa Kendine Sakla

Secaatin varsa kendine sakla
Nasihatım dinle sakın gururdan
Bir işin önünden sonunu yokla
Nasihatım dinle sakın gururdan

Hünerin var ise kendini devşir
Söyleyecek sözü kalbinde pişir
Ululuk büyüklük Hakk'a yakışır
Nasihatım dinle sakın gururdan

Hatırın yıkarlar hatır yıkınca
Göz yaşı eğlenmez taşıp akınca
El elden üstündür arşa çıkınca
Nasihatım dinle sakın gururdan

Pir Sultan ulular izini izle
Kemlik iyi olur iyi bir sözle
Hasmın karıncaysa merdane gözle
Nasihatım dinle sakın gururdan

10. Sabah Olur Cümle Alem Uyanır

Sabah olur cümle alem uyanır
Kervanlarla dolar yollar sabahtan
Bu güzel katara neler dayanır
Boz deve yuları teller sabahtan

Bülbülü gülünden alan muzular
Anasız mı olur körpe kuzular
Peteğin içinde arı vızılar
Alınır oğuldan ballar sabahtan

Aşk ateşi ona oluptur meze
Can dayanmaz bu ateşe bu köze
Ol garip bülbüle bu nasıl eza
Görmeden açılır güller sabahtan

Dudular kumrular peşkeş çekildi
Ayvalar turunçlar çitil dikildi
Ağcabük'e gövel turnam döküldü
Seslenir deryalar göller sabahtan

Balı kudrettendir aslı sinektir
Yolumuzun üstü konak konaktır
Al kırmızı giymiş pembe yanaktır
Temennaha iner kullar sabahtan

Pir Sultan Abdal'ım seçiktir deyu
Hulle donlarımız biçiktir deyu
Hacet kapıları açıktır deyu
Hakk'ı zikr eyliyor diller sabahtan

11. Ben Dervişim Deyü Dava Kılarsın

Ben dervişim deyü dava kılarsın
Dervişlik ahdine durabilirsen
Dervişliğin yolu tekin bilesin
Eğer kail olup girebilirsen

Dünyaya gelenin işi ölmektir
Ölenleri gören sağlar örnektir
Yola ikrar vermek oddan gömlektir
Eğnine alıpta giyebilirsen

Adem topraktandır maya nedendir
Sevgiyle yoğruldu düşmanı kindir
Altı bir deryadır üstü madendir
Ortasında sır var erebilirsen

Rahmet ile yoğururlar toprağı
Baktıkça dallanır muhabbet bağı
Her daim canlıdır solmaz yaprağı
Eğer yemişini derebilirsen

Pir Sutan Abdal'ım ey cömertkani
Hakiki esrardan giydim bu donu
Her günah oldukça anarlar seni
Cümlesinden geçip gelebilirsen

12. Gelmiş İken Bir Habercik Sorayım

Gelmiş iken bir habercik sorayım
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın
Gerçek erenlere yüzler süreyim
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Alçağında al kırmızı taşın var
Yükseğinde turnalardan eşin var
Bilemedim ne talihsiz başın var
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Benim Şah'ım al kırmızı bürünür
Dost yüzün görmeyen düşman sayılır
Yücesinden Şah'ın ili görünür
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

El ettiler turnalara kazlara
Dağlar yeşillendi döndü yazlara
Çiğdemler takınsın söyle kızlara
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Şah'ın bahçesinde gonca gül biter
Anda garip garip bülbüller öter
Bunda ayrılık var ölümden beter
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Acep farır m'ola seni görenler
Dost bağında gonca gülü derenler
Seyrangahta seyran eder erenler
Niçin girmez Yıldızdağı dumanın

Yıldızdağı başın karlı meşeli
Yamaçların çayır çimen döşeli
Yüzüm gülmez senden ayrı düşeli
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Yükseğinde yavru şahin beslenir
Engininde telli turna seslenir
Melil düşen gelir sana yaslanır
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Bozular mu anlımızda yazılar
El değmeden yaralarım sızılar
Bahar gelir seyran eder gaziler
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Yükseğinde namlı namlı karın var
Engininde eğlenecek yerin var
Dosttan mı ayrıldın ah-u zarın var
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

Ben de bildim şu dağların şahısın
Gerçek erenlerin nazargahısın
Pir Sultan Abdal'ın seyrangahısın
Niçin gitmez Yıldızdağı dumanın

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-III-

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-III-

01. **Alay Alay Olmuş Gelen Turnalar**
02. **Sultan Nevruz Günü Cemdir Erenler**
03. **İsa Peygambere Hakk'ı Buyurdu**
04. **Ademoğlu Gafil Olma**
05. **Nedendir Dinmiyor Gözümün Yaşı**
06. **Men Aref Sırrını Kardeş**
07. **Kaynat Muhabbetin Kazanın Kaynat**
08. **Geçti Kış Ayları Bahar Erişti**
09. **Gül Yüzlü Yar Bugün Mahleme Gelmiş**
10. **Elif'tir Doksan Bin Kelamın Başı**
11. **Dolanıp Gezersin Baharda Güzde**
12. **Kazanıp Kazanıp Verme Havaya**

Söz: Pir Sultan Abdal

Kaynak: AHEV

1. Alay Alay Olmuş Gelen Turnalar

Alay alay olmuş gelen turnalar
 Kanadı var kolları var turnanın
 Çırpınıp uzamaz menzil görenler
 Gök yüzünde yolları var turnanın
 Çırpınıp uçar da kanadın çatar
 Seçer kılavuzu önüne katar
 Kırklar cem olmuş da semahın tutar
 Bu diyarda illeri var turnanın
 Sesleri naziktir nağme okunur
 Avazı bağrımı deler dokunur
 Yalabık yalabık tüyler takınır
 Eğrim eğrim telleri var turnanın
 İki turna gördüm kanadı eğri
 Yönünü döndermiş sılaya doğru
 Bu çevre dayanmaz aşığın bağı
 Türlü türlü halleri var turnanın
 İki turna gördüm durur dallarda
 Avcılar oturmuş bekler yollarda
 Sizi bekleyen var bizim illerde
 Dost bağında gülleri var turnanın
 İki turna gördüm akı karalı
 Birini vurmuşlar biri yaralı
 Turnalara sorun aslı nereli
 Düz ovada çölleri var turnanın
Pir Sultan yardımcın Yaradan olsun
 Aşık olan aşık didarın bulsun
 Arif olan anlar cahil ne bilsin
 Her manadan dilleri var turnanın

2. Sultan Nevruz Günü Cemdir Erenler

Sultan Nevruz günü cemdir erenler
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
 Cemal-i Hak bilir doğru görenler
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
 Cümle eşya bu gün destur aldılar
 Aşk ile didara karşı yandılar
 Erenler ceminde bade sundular
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
 Erenler dergahı ruşen bu günde
 Doldurmuş badeyi sunar elinde
 Susuz olan kanar kendi gölünde
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
 Sultan Nevruz günü canlar uyanır
 Hal ehli olanlar nura boyanır
 Muhip olan bu gün ceme dolanır
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
 Pir himmet eyledi bu gün kuluna
 Musahipler bu gün cemde buluna
 Cümle eşya konar kudret balına
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
 Aşık olan canlar bu gün gelirler
 Sultan Nevruz günü birlik olurlar
 Dertliler derdine deva bulurlar
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın
Pir Sultan Abdal'ım erenler cemde
 Akar çeşmim yaşı her dem bu demde
 Muhabbet ateşi yanar sinemde
 Himmeti erince Nevruz Sultan'ın

3. İsa Peygambere Hakk'ı Buyurdu

İsa peygambere Hakk'ı buyurdu
Mürşide teslim ol yolda kalırsın
Cebrail Ahmed'e dahi yürüdü
Mürşide teslim ol yolda kalırsın

Talip olan nutku mürşidi duya
Mürşid gelip bizim kalbimiz yuya
Öğüt dinlemezsen kalırsın yaya
Mürşide teslim ol yolda kalırsın

Hakikatın ilmi baki cennettir
Uğraması kolay değil zahmettir
Pir Sultan'ım senin yolun vuslattır
Mürşide teslim ol yolda kalırsın

4. Ademoğlu Gafil Olma

Ademoğlu gafil olma
Öldüğünü bilemezsin
Korlar bir karanlık dama
Kapı baca bulamazsın

Yağmur yağar seller akar
Sinini başına yıkar
Tenini canavar sıkır
Hiç birine vuramazsın

Gel bu öğüdü al benden
Yarın fırsat gider elden
Hak saklasın cehennemden
Karanlıktır göremezsin

Yer pamuk olur atılır
Cümle deryalar katılır
Dilin damağın tutulur
Doğru cevap veremezsin

Pir Sultan'ım dedik beli
Elden koyma doğru yolu
Bunda kalır dünya malı
Birin alıp gidemezsin

5. Nedendir Dinmiyor Gözümün Yaşı

Nedendir dinmiyor gözümün yaşı
Zulmette kaldığım dost senin için
Kalktı havalandı gönlümün kuşu
Çevrinip geldiğim dost senin için

Gönlüm düşmüş gezer tozlu yollarda
Gahi kırcı gahi boran bellerde
Buncadır diyarı gurbet illerde
Eğlenip kaldığım dost senin için

Efkarı çoğaltıp düşürdün zara
Zülfün ziya vermiş her bir diyara
Baştan aştı dalgam değer kenara
Ummana daldığım dost senin için

Yoktan var eyledi bizi ol Gani
Fehm eyle sevdiğim özünü tanı
Derdinden divane ettin sen beni
Sarıp solduğum dost senin için

Pir Sultan Abdal'ım yudular aynım
Turabın yönüne eğridir yönüm
Verseler dünyayı şad olmaz gönlüm
Şad olup güldüğüm dost senin için

6. Men Aref Sırrını Kardeş

Men aref sırrını kardeş
Bildim sanma bilemedin
Ölmeden ölmeli yoldaş
Öldüm sanma ölemedin

Göçmeden dar-ı fenadan
Samanı ayır daneden
Kuş gibi iki anadan
Geldim sanma gelemedin

Baz bazınan kaz kazınan
Vaz vazınan vız vızınan
Beş vakti bir niyazınan
Kıldım sanma kılamadın

Gerek gücen gerek kakı
Gerek Dürr-i Meknun oku
Sen bu amel ile Hakk'ı
Buldum sanma bulamadın

Mürşit bir ince elektir
Ondan elenmek gerektir
Benlik bir dipsiz külektir
Doldum sanma dolamadın

Pir Sultan Abdal'ım pirdir
İkrarında duran erdir
Cümle sırra aklın erdir
Erdim sanma eremedin

7. Kaynat Muhabbetin Kazanın Kaynat

Kaynat muhabbetin kazanın kaynat
Azizim sultanım sen safa geldin
Bir nasihat elye dostlara dinlet
Azizim sultanım sen safa geldin

Kamiller oturup muhabbet açar
Dinleyen canlara Hak rahmet saçar
Yar olan yar için serinden geçer
Azizim sultanım sen safa geldin

Yari olan arar yarini bulur
Eser bad-ı saba bu gönlüm farır
Yükü katarlanmış Nevruz'dan gelir
Azizim sultanım sen safa geldin

Abdal olan giyer hırkayı şalı
Yar için çekeriz biz bu zevalı
Ol irfan ceminde süreriz yolu
Azizim sultanım sen safa geldin

Pir Sultan Abdal'ım ağladım güldüm
Yardan ayrılalı ne halde kaldım
Hak nasib eyledi cemalin gördüm
Azizim sultanım sen safa geldin

8. Geçti Kış Ayları Bahar Erişti

Geçti kış ayları bahar erişti
Dostlar bizi sılamıza gönderin
Kırmızı gül goncasına kavuştu
Dostlar bizi sılamıza gönderin

Yüce dağdan sular akar durulmaz
Gurbette kalanın hali sorulmaz
Tabibe varmazsan yara sarılmaz
Dostlar bizi sılamıza gönderin

Himmet erenlerde özüm dardadır
Kendim gurbet ilde fikrim yardadır
Aramıza karlı dağlar perdedir
Dostlar bizi sılamıza gönderin

Bahar gelmeyince güller açılmaz
Aşka düşmeyince dolu içilmez
Sular dalgalandı dağlar geçilmez
Dostlar bizi sılamıza gönderin

Erenler bu yolda nişan koyarlar
Verdiği ikrara her dem uyarlar
Benim bunda öldüceğim duyarlar
Dostlar bizi sılamıza gönderin

Pir Sultan Abdal'ım okur yazarım
Aralarda garip düştüm gezerim
Şahın dergahında kaldı nazarım
Dostlar bizi sılamıza gönderin

9. Gül Yüzlü Yar Bugün Mahleme Gelmiş

Gül yüzlü yar bugün mahleme gelmiş
Varsın irakipler ne derse desin
Sinesi yareli merheme gelmiş
Varsın irakipler ne derse desin

Kırmızı gül karışıktır har ile
Mansur da bağıdır bir ikrar ile
Sarılıp yatayım nazlı yar ile
Varsın irakipler ne derse desin

Aşkın kitabını okur yazarım
O güzelde hemen kaldı nazarım
Sevdiğimin düğmelerin çözerim
Varsın irakipler ne derse desin

Gönül aşk atına bindi yarıştı
Gide gide dostun iline düştü
Hasretliler birer birer kavuştu
Varsın irakipler ne derse desin

Pir Sultan Abdal'ım derdi tazele
Ben seni sevmişim ezel ezele
Meylim düştü senin gibi güzele
Varsın irakipler ne derse desin

10. Elif'tir Doksan Bin Kelamın Başı

Elif'tir doksan bin kelamın başı
Var Hakk'a şükreyle be'yi n'eylersin
Rahmet damlasından kalbine taşı
Yüzünü yumağa suyu n'eylersin

Yalan söyleyip de geçme sıraya
Evliya nefesin verme araya
Var bir amel kazan Hakk'a yaraya
Hakk'a yaramayan huyu n'eylersin

Şeytan benlik ile yolundan azdı
Aşık maşukunu aradı gezdi
Erenler rızadan bir engür ezdi
Hak'tan gelmiyorsa payı n'eylersin

Varın görün irakipler kandedir
Hak ehli kardaşlar yolda demdedir
Bilin ayn-el yakın canlar cemdedir
Birlik olamayan köyü n'eylesin

Pir Sultan Abdal'ım okur yazarım
Turap oldum ayaklarda tozarım
Yar elinden içtim sermest gezerim
Yardan içilmeyen meyi n'eylersin

11. Dolanıp Gezersin Baharda Güzde

Dolanıp gezersin baharda güzde
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
 Hiç Hakk'ın korkusu yok mudur sizde
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
 Çok dedelik gördüm sarı kürkünde
 Dedelik nişanı vardır börkünde
 Altın mıdır bakır mıdır terkinde
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
 Dedelik edersin gezdiğin yerde
 Yarmayı bulguru sezdiğin yerde
 Muzuluk edersin azdığın yerde
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
 Haramilik dedelikten iyi mi
 Tuttuğunuz haramilik toyu mu
 Yardığınız anbar mıdır kuyu mu
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
 Tarikat evinde vardır yurdunuz
 Marifetten hakikata girdiniz
 Beş düğeyi nasıl yedi dördünüz
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
 Olura olmaza sırrımı demem
 Bu sözü burada edelim tamam
 Sizin verdiğiniz lokmayı almam
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin
Pir Sultan'ım bu sözüme küstünüz
 Hasım ola hırka ile postunuz
 Talipleri damızlıktan kestiniz
 Bire dedem yağmadan mı gelirsin

12. Kazanıp Kazanıp Verme Havaya

Kazanıp kazanıp verme havaya
Alınmaz eski gün aldıramazsın
Bir kişi ki her dem durup ağlaya
Ona gül demekle güldüremezsın

Merhem etme azmış onun yarası
İnkârın kalbinden çıkmaz karası
Düşünmekle bulunamaz çaresi
Birikmiş kurdunu öldüremezsın

Erenler sözümüz rızasız soru
Mürşitler bu yola koymuyor zoru
Musahip kavline girmeyen körü
Görgü meydanında gördüremezsın

Pir Sultan Abdal'ım eğme boyunu
Herkes beğenmiştir kendi huyunu
Dibi delik kaba aşkın suyunu
Taşıyıp yorulma dolduramazsın

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-IV-

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-IV-

01. **Yürü Bre Yürü Yoldan Dönücü**
02. **Kırklar Meydanında Erkan İsteyen**
03. **Gelin Yiyelim İçelim**
04. **Eğer Farz İçinde Farzı Sorarsan**
05. **Ey Yolcu Gül Yüzlü Şah'a Haber Ver**
06. **Kısmet Verip Attı Çölden Çöllere**
07. **Yeşil Başlı Ördek Öter Derinden**
08. **Yalan Dünya Sana Bel Mi Bağlanır**
09. **Evvel İkrar Verip Beli Diyenler**
10. **Evvel Bu Dergahtan Nasip**
11. **Yüce Yüce Dağlardan Mı Gelirsin**
12. **Şu Karşıkı Karlı Dağı Gördün Mü**

Söz: Pir Sultan Abdal
Kaynak: AHEV

1. Yürü Bre Yürü Yoldan Dönücü

Yürü bre yürü yoldan dönücü
Erenlerin kahrı üstüne olsun
Uğrasın boynuna Şah'ın kılıcı
Erenlerin kahrı üstüne olsun

Erenler görmez mi yolda şaşanı
Kaldırırlar elbet şaşıp düşeni
Bunda belli her kişinin nişanı
Erenlerin kahrı üstüne olsun

Bu yola sıtkınan eyledim nazar
İkrarsız yar ile olur mu pazar
Yolunu bilmeyen serseri gezer
Erenlerin kahrı üstüne olsun

Erenler düşeni tutup kaldırır
Hak diyene hakikatı buldurur
Herkes ettiğini kendi bildirir
Erenlerin kahrı üstüne olsun

Pir Sultan Abdal'ım Hak deyip vardın
Can gözüyle Hakk'ın cemalin gördün
Evvel ikrar verip geriye durdun
Erenlerin kahrı üstüne olsun

2. Kırklar Meydanında Erkan İsteyen

Kırklar meydanında erkan isteyen
Arıtsın kalbini gelsin otursun
Erenler önünde lokmayı sunan
Hicap perdesini silsin otursun

Ona lokma sunanların nargı var
Talipten talibe yolun farkı var
Yol içinde türlü türlü görgü var
Herkes görgüsünü bilsin otursun

İkrar verdik geldik girdik araya
Hatır yıkıp göç eyleme saraya
Alır üstat verir seni küreye
Ateşin darbında kalsın otursun

Bir dolu sunayım ben de yarime
Ayrılık düşmeden yine serime
Bir niyaz kılayım bunda pirime
Herkes niyazını kılsın otursun

Pir Sultan Abdal'ım kandilde nura
Er gerek erenler yolunu süre
Bütün canlar derildiler bir yere
Muhabbet gölüne dalsın otursun

3. Gelin Yiyelim İçelim

Gelin yiyelim içelim
Bu güzellik geçer bir gün
Batıl davadan geçelim
Hak sırrını açar bir gün

Yeyip yedirelim her dem
Eksik etmez bari Hüda'm
Göğ ekine misal adem
Onu eken biçer bir gün

Yeyip yedirmesi hoştur
Nekesin gayreti boştur
Can dediğin uçan kuştur
Kuş kafesten uçar bir gün

Ağaçlarda yeşil yaprak
Bastığımız kara toprak
Yer altında kefen yırtmak
Başımızdan geçer bir gün

Pir Sultan'ım düşümüzde
Uzak değil karşımızda
Baykuş mezar taşımızda
Dertli dertli öter bir gün

4. Eğer Farz İçinde Farzı Sorarsan

Eğer farz içinde farzı sorarsan
Yine farz içinde farzdır musahip
Dört kapıdan kırk makamdan ararsan
Yine farz içinde farzdır musahip

Musahipsiz kişi ceme gelir mi
Ettiği niyazlar kabul olur mu
Yalnız derdine derman bulur mu
Yine farz içinde farzdır musahip

Musahipsiz ise ceme götürme
Tecellisi bozuk Hak'a yetirme
Musahipsiz ile durup oturma
Yine farz içinde farzdır musahip

İkrar musahibin şefaat pirden
Musahibin işi daima sırdan
Musahipli kişi ol Şah-ı Merdan
Yine farz içinde farzdır musahip

Pir Sultan Abdal'ım ey Kerem-Kani
Yine sensin du cihanın sultanı
Talip musahibin buldunsa hani
Yine farz içinde farzdır musahip

5. Ey Yolcu Gül Yüzlü Şah'a Haber Ver

Ey yolcu gül yüzlü Şah'a haber ver
Verdiği ikrarda durmuyor talip
Her kişi başına süre sürüyor
Mürşidin emrini tutmuyor talip

Kız anayı saymaz talip pirini
Faş ettiler erenlerin sırrını
Gördünüz mü dört kitapta yerini
Tarıksız tercüman soruyor talip

İçeri girince beli Hak derler
Dışarı çıkınca ikrar yok derler
Senden gayrı mürşit olan çok derler
Verdiği ikrardan dönüyor talip

Kimi talip pir postuna oturur
Onun için ele güne tutulur
Hakikatlı sözün üstü örtülür
Artık alıp eksik satıyor talip

Pir Sultan Abdal'ım ben bir fukara
Talib boyun eğip durmuyor dara
Sınıklar sarılıp onulmaz yara
İnleye inleye ölüyor talip

6. Kısmet Verip Attı Çölden Çöllere

Kısmet verip attı çölden çöllere
Ya eceldir ya didardır ya nasip
Felek bizi saldı özge hallere
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Kısmet verip çevre çevre yeldirdi
Bilmediğim hikmetlere daldırdı
Çekip ayrılığın okun doldurdu
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Felek arka vermiş çarhın devine
Arıt kalb evini vicdan sevine
Türlü dalga geldi gönlüm evine
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Muhanettir dünyasını kayıran
Şol Gani Settar'dır açlar doyuran
Beni de sevgili yardan ayıran
Ya eceldir ya didardır ya nasip

Pir Sultan Abdal'ım der ki vardığım
Ulu dergahıdır yüzler sürdüğüm
Bilmediğim hikmetleri gördüğüm
Ya eceldir ya didardır ya nasip

7. Yeşil Başlı Ördek Öter Derinden

Yeşil başlı ördek öter derinden
Canlar duysun deyu bizi asarlar
Bir taş oynamasın yerli yerinden
Canlar duysun deyu bizi asarlar

Göllerin çevresi ayva nar incir
Zalimin elinde canım zar incir
Elimde kelepçe boynumda zincir
Canlar duysun deyu bizi asarlar

İlimi sorarsan köyümdür Banaz
Dilerim onmasın ol kanlı Sivas
Bir ben ölmeyinen alem yıkılmaz
Canlar duysun deyu bizi asarlar

Pir Sultan Abdal'ım kaddim büküldü
Gözümün gevheri yere döküldü
Kendir kement boğazıma takıldı
Canlar duysun deyu bizi asarlar

8. Yalan Dünya Sana Bel Mi Bağlanır

Yalan dünya sana bel mi bağlanır
Hani benim önüm sıra gelenler
Söylesem dayanmaz yürek dağlanır
Sonra duydum essah imiş yalanlar

Yaratmıştır insan ile hayvanı
İnsanda emanet koydu bu canı
Üçyüz altmış altı peygamber hanı
Bizi kor mu ya onları alanlar

Nasıl bir günahkar kul türemişim
Bilmem kime nerde ne eylemişim
Feleğin burcunu çok denemişim
Güvenir mi şu dünyayı görenler

Pir Sultan Abdal'ım gezerek gelir
Elinde defteri yazarak gelir
Sıra dolanarak bize dek gelir
Ölmez imiş bizim için ölenler

9. Evvel İkrar Verip Beli Diyenler

Evvel ikrar verip beli diyenler
İkrarı üstünde kaim dursunlar
Derviş makamında hırka giyenler
Sualini sabır ile sorsunlar

Akıl başta olur gerçek er ise
Yorulmaya eğer hali var ise
Günleyin evinde mihman görürse
Hak olan lokmayı ona versinler

Mihman Hak'tır hakikatten gelince
Gerçek talip bilir hemen görünce
Kondurup mihmanı yerli yerince
Yarasına göre merhem sarsınlar

Mest olmuştur aşk şarabın içenler
Nefsine kıymıştır serden geçenler
Sohbet edip mihmanından kaçanlar
Erkandan cüdadır onu sürsünler

Pir Sultan Abdal'ım yola bendeyim
İki seksen üç evveli kandeyim
Hak olan mihmandır ya ben nerdeyim
Arayanlar Hakk'ı mihman görsünler

10. Evvel Bu Dergahtan Nasip

Evvel bu dergahtan nasip
Alır da var almaz da var
Hak yoluna kadem basıp
Gelir de var gelmez de var

Bazını almış destine
Hizmet ediyor dostuna
Ahd ile ikrar üstüne
Durur da var durmaz da var

Olayım der isen Hızır
İrfan defterine nazır
Hak her yerde daim hazır
Görür de var görmez de var

İçin bizim dolumuzdan
Çıkman sakın yolumuzdan
Pir Sultan'ım halimizden
Bilir de var bilmez de var

11. Yüce Yüce Dağlardan Mı Gelirsin

Yüce yüce dağlardan mı gelirsin
Hayır mı gök turnam yardan ne haber
Benim sevdiğimi sen de bilirsin
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Koyu verin ben yarime varayım
Muradıma maksuduma ereyim
Sen bilmezsen ak kuğudan sorayım
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Benim yarım kıya kıya bakınır
Ak ellere al kınalar yakılır
O da senin gibi güller takınır
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Benim yarım gelişinden bellidir
Ak elleri deste deste güllüdür
İbrişim kuşaklı ince bellidir
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

Pir Sultan Abdal'ım güllerin üçtür
Yarimden ayrıldım günlerim hiçtir
Kılavuzun birdir katarın kaçtır
Hayır mı gök turnam yardan ne haber

12. Şu Karşiki Karlı Dağı Gördün Mü

Şu karşiki karlı dağı gördün mü
Rüzgarını bulmuş eriyip gider
Çağlayan sulardan ibret aldın mı
Yüzünü yerlere sürüyüp gider

Sürünün önünce gidiyor koçlar
Sıcak günde yanar topraklar taşlar
Evvel zaman yemiş veren ağaçlar
Onlarda kalmamış kuruyup gider

Derindir deryamız kolay boylanmaz
Bin nasihat versen biri dinlenmez
Gidi merkep hiç bir yere bağlanmaz
Başında yuları sürüyüp gider

Pir Sultan'ım sözü söyler özünden
Maşukun sakınır iki gözünden
Olur olmaz münkirlerin sözünden
Eksilmez gölümüz kuruyup gider

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-V-

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ

-V-

01. Erlerin Gittiği Güzel Yolları
02. Kişinin Özünde İkilik Varsa
03. Mürşide Varmağa Talip Olursan
04. Gerçek Erenlerin Eli Değil Mi
05. Bir Çocuk Da Anasından Doğunca
06. Ey Tamburam Gel Yanıma
07. Gerçek Erenleri Candan Seversen
08. Yer Altında Sarı Öküz
09. İnsanoğlu Şu Cihana Geline
10. Bizim İçtiğimiz Dolu
11. Eğer Gözle İsen Katıl Katara
12. Yad Ellere Düştüm Halim Perişan

Söz: Pir Sultan Abdal

Kaynak: AHEV

1. Erlerin Gittiği Güzel Yolları

Erlerin gittiği güzel yolları
Şimdi türlü türlü yol eylediler
Cerrahlar azdırdı şu yaraları
Nice kanlar aktı sel eylediler

Bu gidişat fırsatçıya yaradı
Birliği dirliği bozmak muradı
Yoloğlu gelmedi fitne çoğaldı
Gerçek akıllıyı del'eylediler

Gonca güller gibi açılam derdim
Yetmiş iki dilden seçilem derdim
Şurda üç beş sene geçinem derdim
Ahiri dünyayı çöl eylediler

Pir Sultan Abdal'ım bu bir nur idi
Akılları ermez gizli sır idi
Canlar arasında ikrar var idi
Ayaklar altında çul eylediler

2. Kişinin Özünde İkilik Varsa

Kişinin özünde ikilik varsa
Hakk'ın didarını görmez erenler
Kem göz ile erenlere bakarsa
Eli bir gerçeğe ermez erenler

Cihanı seyahat edip de gezse
Doksan bin kelamı okuyup yazsa
Bir kişi harama kuşağın çözse
Derdinin dermanı olmaz erenler

Eli ile koymadığın alırsa
Doğru bilmez eğri yolda kalırsa
Yalan söyler Hakk'a asi olursa
Cehennem oduna yanar erenler

Bir güzel kötünün yüzüne baksa
Gayet gerçek olsa şol meyli aksa
Gece gündüz Hakk'ın şemini yaksa
Hak günahlarından geçmez erenler

Pir Sultan'ım Hak bil Hakk'ın işini
Bir kişi bıraksa kendi eşini
Kimse yemez ekmeğini aşını
Yedi başlı hınzır olur erenler

3. Mürşide Varmağa Talip Olursan

Mürşide varmağa talip olursan
İptida insanda rehber isterler
Verdiğin ikrara doğru gelirsen
Ahd ile peymandan rehber isterler

Rehberin var ise olursun insan
Rehberin yok ise kalırsın hayvan
Arasat gününde açılır meydan
Açılan meydandan rehber isterler

Mürşidin nazarı müşkülü seçer
Kamil olan talip sıratı geçer
Can kuşu kafesten akibet uçar
Tenden uçan candan rehber isterler

Hak erenler bir yol kurdu kuluna
Her can kendi rehberinden biline
Girmek ister isen Hakk'ın yoluna
Kapıyı açmaya rehber isterler

Tarikat babına girmek dilersen
Hakikat güllerin dermek dilersen
Erenler sırrına ermek dilersen
Sır ile pinhandan rehber isterler

Pir Sultan'ım söyler bu hikayeti
Yirmi sekiz huruf yedi ayeti
Nefsini bilmektir sözün gayeti
İlimden irfandan rehber isterler

4. Gerçek Erenlerin Eli Değil Mi

Gerçek erenlerin eli değil mi
Hak bilip tuttuğum el bana yeter
Pirim Hacı Bektaş Veli değil mi
Hü deyip gittiği yol bana yeter

Varan canlar muradını alırsa
Her biri cihanın kutbu olursa
Mürşidin elinden her ne gelirse
Sunduğu zehirse bal bana yeter

İki yüzlü iki dinli olanlar
İki pirlî iki yollu olanlar
Onlar değil midir lanet alanlar
Pire doğru gelen kul bana yeter

Kamile varmadan kamil olunmaz
Her mürşit olanda kemal bulunmaz
Nefsini bilmeden Halık bilinmez
Okuduğum cim'se dal bana yeter

Yeter bana ol pirimin cemali
Celali içinde vardır kemali
N'eylerim alemi n'eylerim malı
Mürşidimden olan hal bana yeter

Pir Sultan damenin tuttunsa erin
Hakk'ın rızasıdır rızası pirin
Mürşidin gönlünde var ise yerin
Beytullah değil mi ol bana yeter

5. Bir Çocuk Da Anasından Doğunca

Bir çocuk da anasından doğunca
 Bedenini pişirmeye tuz ister
 Üryan büryan ortalıkta kalınca
 Setirini örtünmeye bez ister
 Kanla sudan gelir daim gıdası
 Nasibini veren Bari Hüda'sı
 Beşiklere beler onun anası
 Akşam sabah emzirmeye yüz ister
 Bir yaşında ürüm ürüm ürünür
 İkisinde sürüm sürüm sürünür
 Üç yaşında adım adım yürünür
 Dört yaşında söylemeye söz ister
 Beş yaşında dili civan sevişir
 Altısında uşağınan döğüşür
 Yedisinde dişlerini değışir
 Sekizinde her gediğı düz ister
 Dokuzunda olur bir tosun maya
 Onunda da benzer kaşları yaya
 On birinde başı girer sevdaya
 On beşinde ala gözlü kız ister
 Yirmisinde akıl başta savrulur
 Otuzunda vursa dağlar devrilir
 Kırk yaşında akıl başa çevrilir
 Ellisinde avın almış baz ister
 Altmışında iner bir merdivenden
 Yetmişinde tutsa düşer duvardan
 Sekseninde su getirmez pınardan
 Doksanında döşegini düz ister
 Pir Sultan Abdal'ım söz hepimize
 Belki kış ayında belki de yaza
 Yüz yaşında ölüm görünür göze
 Zemheriyi çıkarmaya yaz ister

6. Ey Tamburam Gel Yanıma

Ey tamburam gel yanıma
Senin aslın ağaçtandır
Ağaç dersem gönüllenme
Kırmızı gül ağaçtandır
 Şah'ın dergahına vardım
 Dost bağından güller derdim
 Türlü türlü yemiş gördüm
 O da yine ağaçtandır
Hızır'dır erlerin eri
La mekandır yoktur yeri
Boz atın terki eğeri
O da yine ağaçtandır
 Sarp kayada gezer geyik
 Dolu içtim oldum ayık
 Deryalarda yüzen kayık
 O da yine ağaçtandır
Arı ol bahçeye yetti
Çiçeğin tozunu yuttu
Bal edip peteğe kattı
O da yine ağaçtandır
 Nurdandır dostun eşiği
 Cihanı tuttu ışığı
 Analar sallar beşiği
 O da yine ağaçtandır
Yeter **Pir Sultan**'ım yeter
Dertlilere derman katar
Türlü türlü meyve biter
O da yine ağaçtandır

7. Gerçek Erenleri Candan Seversen

Gerçek erenleri candan seversen
Doğrulara eğri bakma zarardır
Hak yoluna beli deyip varırsan
Özünü ayırıp bükme zarardır

Havadan özünü alçağa indir
Müşkülün hal eyle gölünü kandır
Rehberin önünde özünü yandır
Hamdan tarla olmaz ekme zarardır

Kendi ateşinle kendin yakarsın
Adını kendine kendin takarsın
Yediğinde nice zarar çekersin
Hak olmayan yerde lokma zarardır

Beri gel beri gel doğru gelirsen
Her mahlukun rızkı vardır bilirsen
Marifetli dilden mana alırsan
Gevheri çalıya dökme zarardır

Pir Sultan Abdal'ım söyle sözünü
Havadan alçağa indir özünü
Su arıtmaz kalp evinin tozunu
Sakın gönül evi yıkma zarardır

8. Yer Altında Sarı Öküz

Yer altında sarı öküz
Dahi bin bir yaşındadır
Direği on iki boynuz
Bütün dünya başındadır
 Hemi sarı hemi sakar
 Daim kaim Hakk'a bakar
 Silkinse alemi yıkar
 Bir sinecik peşindedir
Mermer taşındandır dizi
İleriye varmaz izi
Cevahir gibidir gözü
Hesap onun kaşındadır
 Kaf'dan kahve altı gelir
 Az görünce melul olur
 Sabaha sofralık kalır
 Zerrecesi dişindedir
Kuyruğu Umman'a atmış
Başı ol Tebriz'e yetmiş
Kubbeyi beliyle tutmuş
Ol Horasan döşündedir
 Döşü Horasan'ı tuttu
 Yelesin Mısır'a attı
 Onu da ol Hak yarattı
 Her dem o da işindedir
Pir Sultan Abdal'ım sonu
Dağlardan kalındır gönü
Çifte koşa idim onu
Hesap onun eşindedir

9. İnsanoğlu Şu Cihana Gelince

İnsanoğlu şu cihana gelince
Bir ağaçta bir gül bitmiş gibidir
Kamil olur on beşine yetince
Yükünü kumaştan tutmuş gibidir

Ol nedir ki elden ele yayılan
Yiye içe yakasından soyulan
Nekes sofrasında karnın doyuran
İk'eliyle ağı yutmuş gibidir

Pirin eşiğine yaslansam yatsam
Yönümü döndersem ben Hakk'a yetsem
Güzel sevdiğimin sesin işitsem
Gönül güvercinim ötmüş gibidir

Dostun bahçesinde yayılan ceren
Yad avcılar gelmiş sen sana güven
Şimdi güzellere meylini veren
Serini çaylara atmış gibidir

Pir Sultan'ım sözüm yoktur yalana
Çaylak kuşu dağı taşı dolana
Sevdiği yar ile birlik olana
Günde düğün bayram etmiş gibidir

10. Bizim İçtiğimiz Dolu

Bizim içtiğimiz dolu
Doluların dolusudur
Ummanlardan geçer yolu
Erenlerin birisidir

Hiç ummana dalmadığı
Dalıp gevher almadığı
Talip yola gelmediği
Kendi gönül kurusudur

Ulu şarlar bedestanlar
Ela gözlü ol mestanlar
Al çiçekli gülistanlar
Erenlerin korusudur

Kimdir bunu böyle bilen
Erenlerden öğüt alan
Bu aleme çekip gelen
Gerçeklerin çerisidir

Bağban gülü güle katmış
Bedestanda güller satmış
Erenler bir bina çatmış
Muhabbetten örüsüdür

Pir Sultan'ım didara bak
Mansur ipin boynuna tak
Nesimi oldu Hak'la Hak
Ol yüzülen derisidir

11. Eğer Göz­lü İsen Katıl Katara

Eğer göz­lü isen katıl katara
Bu yol göz­lünün­dür körün de­ğildir
Aşık isen varıp maşukun ara
Bu gül bülbülün­dür harın de­ğildir

Benim mürşidimin gön­lü ganidir
Mürşidin didarı Hak didarıdır
Girebilir isen gönül evidir
Giremezsen senin yerin de­ğildir

Kapıya varmadan dibe geçilmez
Mürşit olmayınca müşkül seçilmez
Çarşığı görmeden dükkan açılmaz
Bedestan ararsın şarın de­ğildir

İkilik tutanın hem yüzü kara
Cihanda kendine bir mürşit ara
Eğer aşık isen gel gir katar
Aşık de­ğil isen yerin de­ğildir

Bak şu erenlere durmuş divana
Çaylak kar eylemez şahin olana
Pir Sultan Abdal'ım çağır pirine
Gelip yetişmezse pirin de­ğildir

12. Yad Ellere Düştüm Halim Perişan

Yad ellere düştüm halim perişan
Dost selamın gelmez oldu nedendir
Ne bir haber aldım ne de bir nişan
Dost selamın gelmez oldu nedendir

İki elim kalkmaz oldu dizimden
Bilmem emel midir yoksa özümden
Ah ettikçe yaşlar gelir gözümden
Dost selamın gelmez oldu nedendir

Ayrılmak zor imiş dostun ilinden
Kurtulmadım şu rakibin dilinden
Arz eyledim bilen yoktur halimden
Dost selamın gelmez oldu nedendir

Dost yoluna koydum garip serimi
Dost için terk ettim namus arımı
Dost yolunda od a yaktım varımı
Dost selamın gelmez oldu nedendir

Terk eyledim vatanımı ilimi
Gurbete çevirdim yine yolumu
Garip düştüm kimse bilmez halimi
Dost selamın gelmez oldu nedendir

Pir Sultan Abdal'ım beni şakıttın
Gözlerimden kanlı yaşlar akıttın
Hatayı'den metaimi dokuttun
Dost selamın gelmez oldu nedendir

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-VI-

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-VI-

- 01. Kargaya Bülbüldür Diyen**
- 02. Bir Kişinin Eli Darlığa Düşse**
- 03. Bir Arzuhal Yazdım Gül Yüzlü Şah'a**
- 04. Her Sabah Her Sabah Kalkar Bakarım**
- 05. Kalk Gidelim Deli Gönül**
- 06. Gönül Tasalanıp Sen Melul Olma**
- 07. Girdim Seyr Eyledim Felek İşini**
- 08. Dervişlikten Nişan Budur Erenler**
- 09. Mürvet Dedim Geldim Yola**
- 10. Oturmuş Arapça Ferman Okursun**
- 11. Şah'ın İllerinden Gelen Turnalar**
- 12. İnsanoğlu Şu Cihanı Görmeden**

Söz: Pir Sultan Abdal

Kaynak: AHEV

1. Kargaya Bülbüldür Diyen

Kargaya bülbüldür diyen
Gülün kadrini ne bilir
Kendi kadrini bilmeyen
Elin kadrini ne bilir
 Sofra kıyısı bükmeyen
 Meydana lokma dökmeyen
 Çalışıp emek çekmeyen
 Malın kadrini ne bilir
Koyun kuzudur meleyen
Kelptir ısırıp dalayan
Şeker diye şap yalayan
Balın kadrini ne bilir
 Atadan yiğit olmazsa
 Adı dünyaya gelmezse
 El kapısını bilmezse
 Kulun kadrini ne bilir
Hal olunca müşkül işler
Yollarda bezirgan işler
Karada yayılan kuşlar
Gölün kadrini ne bilir
 Tarlaya ekin ekmeyen
 Hakk'ın yoluna bakmayan
 Bülbülün zararın çekmeyen
 Dilin kadrini ne bilir
Varılır mı gel olmasa
Bağlanacak dal olmasa
Pir Sultan Abdal olmasa
Şalın kadrini ne bilir

2. Bir Kişinin Eli Darlığa Düşse

Bir kişinin eli darlığa düşse
Varıp onun halin kimse sormuyor
Sonradan da eli varlığa yetse
Onun bildiğini alem bilmiyor

Eğer malın varsa beri gel derler
Kanlı olsan dahi seni tez yurlar
Bir fakara gelse öte ederler
Fakara halini kimse sormuyor

Eğer malın varsa halk seni bilir
Her kimi çağırırsan yanına gelir
Yoksulluğa düşen hep deli kalır
Yoksulun halini kimse sormuyor

Fakara özünü teslim eylese
Hakikat gölüne inse boylasa
Kitaba yakışır bir söz söylese
Zamane insanı onu almıyor

Pir Sultan Abdal'ım bu nasıl haldır
Yiğidi meydana getiren maldır
Fakaranın yüzü bir soğuk göldür
Soyunup da ona kimse dalmıyor

3. Bir Arzuhal Yazdım Gül Yüzlü Şah'a

Bir arzuhal yazdım gül yüzlü Şah'a
Gelsin beni elden alsın ha n'olur
Beni yalvartmasın o padişaha
Carıma yetişsin gelsin ha n'olur

Kollarıma zincir taktı muhannet
Senden başkasına eylemem minnet
Arzuhalim pire güzelce ilet
Perişan halimi bilsin ha n'olur

Pir Sultan Abdal'ım çile bitmedi
Kavim kardaşlarım vefa etmedi
Madem güzel dostun eli yetmedi
Hızır'ı carıma salsın ha n'olur

4. Her Sabah Her Sabah Kalkar Bakarım

Her sabah her sabah kalkar bakarım
Karşımda üç yıldız süzülür durur
Günahım çok deyu kaygı çekerim
Kusurum deftere yazılır durur

On iki yıldızın üçü terazi
Ülker'e karıştı gitti birazı
Yarın mahşer günü tartarlar bizi
Hak mizan terazi kurulur durur

Hani bizim ile gezen erenler
Zahir batın hikmetine erenler
Rehberin eşiğin bilemeyenler
Doğru cehenneme sürülür durur

Nurdan imiş güzel dostun yapısı
Besmelesiz açılmıyor kapısı
Cehennemden öte gayya kuyusu
Sıratın köprüsü kurulur durur

Pir Sultan Abdal'ım ben bir fakirim
Aşkın kitabını açtım okurum
İzin aldım dost bağında şakırım
Kısmetimiz Hak'tan verilir durur

5. Kalk Gidelim Deli Gönül

Kalk gidelim deli gönül
Bizi burda bilen yoktur
İster ağla istersen gül
Yanımıza gelen yoktur

Karşımızda karlı dağlar
Viraneye döndü bağlar
Gözüm yaşı durmaz çağlar
Eğilip de silen yoktur

Aç bakalım kemalini
Seyredelim cemalini
Her yerde satma malını
Pahasından alan yoktur

Bir su içtim derin gölden
Yüz çevirmem doğru yoldan
Arif olan alır telden
Cahillerden bilen yoktur

Mihman oldum yatam dedim
Gam yükünü atam dedim
Dükkan açtım satam dedim
Kumaşımdan alan yoktur

Pir Sultan'ım söyler geçer
Arif olan bir bir seçer
Mihman dehman konar göçer
Eğlenip de kalan yoktur

6. Gönül Tasalanıp Sen Melul Olma

Gönül tasalanıp sen melul olma
Bizi ağlatan pîr yine güldürür
Başına geleni kimseden bilme
Bizi ağlatan pîr yine güldürür

Bu haneye geldik bilmek içinde
Bu dünyaya geldik gülmek içinde
Yürüyelim hırka gömlek içinde
Bizi ağlatan pîr yine güldürür

Hakikatta işin tamam olursa
Hak'tan bil başına ne hal gelirse
Mevla verdiği yine alırsa
Bizi ağlatan pîr yine güldürür

Hakikat yoluna gel eyle nazar
Mektebe gidenler okuyup yazar
Yolunu bilmeyen serseri gezer
Bizi ağlatan pîr yine güldürür

Hakikat kapısının açmış ulular
Hakk'ı sevenleri arar bulurlar
Hakk'ı sevenler de Hakk'a gelirler
Bizi ağlatan pîr yine güldürür

Hakk'ı sevenlerin gerekmez yaşı
Nadanın eşidir aşkı yok kişi
Pîr Sultan'ım mürvet pirimin işi
Bizi ağlatan pîr yine güldürür

7. Girdim Seyr Eyledim Felek İşini

Girdim seyr eyledim felek işini
Bunda aşıklara seyran kalmamış
Elinden aldırılmış gevher başını
Dertli olanlara derman kalmamış

Evlerinin duvarları delinmiş
Harami girmiş de kumaş alınmış
Aliminden gayrı alim bulunmuş
Üstad yapısından binan kalmamış

Gonca vermiş çiçek gibi yetmişsin
Varmış muhabbete gönül katmışsın
Farımış da sonra inkar etmişsin
Pirlerin ceminde yerin kalmamış

Yar ile ettiğim ahd aman n'oldu
Arada söylenen nefesler kaldı
Yola hayıf geldi emek zay oldu
Pir Sultan Abdal'ım kimsen kalmamış

8. Dervişlikten Nişan Budur Erenler

Dervişlikten nişan budur erenler
Derviş bir ikrarda durmalı imiş
Hak yoluna girip gönül verenler
Adım adım Hakk'a varmalı imiş

Uymayı gör ol iblisin sözüne
Sonra mil çekerler iki gözüne
Kervanın uğrasın kendi özüne
Ol kapıyı açıp girmeli imiş

Mansur Hak dedi de buldu darını
Talip burda çeker ahret zararını
Cümle kazanç ile külli varını
Hakikat yoluna vermeli imiş

Mürşide tabidir pirlerin piri
Yol erleri kabul etmez münkiri
Kişi eli ile yıktığı yeri
İmar edip sonra girmeli imiş

Pir Sultan Abdal'ım böyle olunca
Sene tamam olup çile dolunca
Herkesin sahibi vardır gelince
Birlikte bir devran sürmeli imiş

9. Mürvet Dedim Geldim Yola

Mürvet dedim geldim yola
Mürvet hey erenler mürvet
Kusurumu aldım ele
Mürvet hey erenler mürvet

Hak dedim de durdum dara
Bülbül gibi düştüm zara
Bulunmaz derdime çare
Mürvet hey erenler mürvet

Düşenleri kaldırırılar
Gerçekleri buldururlar
Şah diyeni güldürürler
Mürvet hey erenler mürvet

Meydanda gevherin kanı
Kan ile yumazlar kanı
Ben yitirdim bende beni
Mürvet hey erenler mürvet

Aşkın dolusundan içtim
Müşkülü müşkülden seçtim
Kan eyledim kandan geçtim
Mürvet hey erenler mürvet

Pir Sultan'ım yana geldim
Aşk deminden kana geldim
Bir ulu divana geldim
Mürvet hey erenler mürvet

10. Oturmuş Arapça Ferman Okursun

Oturmuş Arapça ferman okursun
Gel bunun manasın ver imdi sofu
Ehl-i dil olmuşsun kelam dokursun
Gel bunun manasın ver imdi sofu

Bu bir ağır yüktür yükünü götür
Arifsen bu sırra manayı yetir
Anası kız oğlu koynunda yatır
Gel bunun manasın ver imdi sofu

Abdalları üryan gezer donu yok
Coşa coşa sular akar sonu yok
Cesedinde canı vardır kanı yok
Gel bunun manasın ver imdi sofu

Gözlere görünmez varından yüce
Gerçekler yoğruldu döküldü saca
Anası kızıoğlan oğlu bir koca
Gel bunun manasın ver imdi sofu

Erenlerin kıldan ince yolu var
Dört kapının iki çatal dili var
Bir kuş gördüm ayağında nalı var
Gel bunun manasın ver imdi sofu

Pir Sultan Abdal'ım hey şems-ü kamer
İnkârın boynunda tığ ile teber
Bir kısrak gördüm ki tayını emer
Gel bunun manasın ver imdi sofu

11. Şah'ın İllerinden Gelen Turnalar

Şah'ın illerinden gelen turnalar
Çığırışıp çığırışıp konar Şah deyu
Talip olan mürşidini arzular
Destine el salıp sunar Şah deyu

İki kuş bir yavru besler yuvada
Ona mürşid gerek yuya arıda
İki yüce şahin döner havada
Dostun hanesine tüner Şah deyu

Aramıza düştü ayrılık tozu
Buymuş alnımıza yazılan yazı
Bağrımızı ezdi turna avazı
Sivas göllerine iner Şah deyu

Hak'tan nida geldi garip bülbüle
Bülbül aşık oldu bahçede güle
Sevdası girerse hangi gönüle
Pervaneler gibi döner Şah deyu

Pir Sultan Abdal'ım gözümün yaşı
Delik deşik oldu bağrımın başı
Kalktı havalandı gönlümün kuşu
Şah'ın dergahına konar Şah deyu

12. İnsanoğlu Şu Cihanı Görmeden

İnsanoğlu şu cihanı görmeden
Anasırda duran piri gördün mü
Cümle alem anda divan durmadan
Üstümüzde doğan nuru gördün mü

Niyaz verdik Hacı Bektaş Veli'ye
Hiç sual olur mu yatan ölüye
Vardan geçip yoğu aramak niye
Cahilin çektiği zoru gördün mü

Hak rahmeti yeryüzüne saçıla
Görsem dost yüzünü kalbim açıla
Ham sofudan hal bilmezden kaçıla
İkrarla varılan darı gördün mü

Erenler kaimdir berktir kuşağı
Örtüsü turabdır yerdir döşeği
Yedi gökten yedi yerden aşağı
Kırkların durduğu yeri gördün mü

Pir Sultan'im okuyuben yazarım
Turab oldum ayaklarda tozarım
Yok mu benim şunda bir can pazarım
Tellalı çağrısan şarı gördün mü

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-VII-

**PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ
-VII-**

- 01. Gül Bittiği Yeri Bilirim Dersin**
- 02. Kurtulmadık Zalimlerin Zulmünden**
- 03. Duvara Asıldı İnmiyor Sazım**
- 04. Duvara Asıldı İnmiyor Sazım**
- 05. Bunda Kısmetimiz Bizi Gezdirir**
- 06. Deli Gönül Ne Kaçarsın Ölümünden**
- 07. Bülbül Olsam Gül Dalında Şakırım**
- 08. Canlar Hakkın Helal Etsin Canlara**
- 09. Hakk'ız Hakk'ın Kullarıyız**
- 10. Yine Mihman Geldi Gönüm Şad Oldu**
- 11. Dikenli Çalıda Gönül Eğlenmez**
- 12. Deli Gönül Senden Şikayetim Var**

Söz: Pir Sultan Abdal

Kaynak: AHEV

1. Gül Bittiği Yeri Bilirim Dersin

Gül bittiği yeri bilirim dersin
Bilir misin benlik şeytana düştü
Cevahir madeni bulurum dersin
Cevahir bulanlar ummana düştü
 Selmanın çiğninde bir oğlan geldi
 Desturu Şah deyip elini aldı
 Melekler terini gül ile sildi
 Ol vakit kokusu insana düştü
Canları seyr ettim mahbub çağında
Bir nur sağda durur biri solunda
Cennetten içeri dostun bağında
Bülbül feryat etti figana düştü
 Erenleri gören gözler ağladı
 Sel gibi dökülen yaşlar çağladı
 Cebrail canların belin bağladı
 Kırklar meclisinde erkana düştü
Kırklar gelip her çiçekten derdiler
Gülü kokulayıp yüze sürdüler
Herbirini bir güzele verdiler
Gül Ali'ye nergiz Selman'a düştü
 Erenler Cennet'ten kapı açtılar
 Rahiyasın yeryüzüne saçtılar
 Selman üzüm sıktı anda içtiler
 Size mescit bize meyhane düştü
Pir Sultan Abdal'ım dilek diledi
Destur aldı şu cihanıeledi
Arafat dağında bir koç meledi
İsmail önünde kurbana düştü

2. Kurtulmadık Zalimlerin Zulmünden

Kurtulmadık zalimlerin zulmünden
Dağlar da ağlaşır Pir Sultan deyü
İntizam bozulmuş ne gelir elden
Canlar da ağlaşır Pir Sultan deyü

Dara götürdüler pirin ikisin
Onlar da çekerdi Hakk'ın korkusun
Kamiller söylemiş işin doğrusun
Arifler ağlaşır Pir Sultan deyü

Cellatların eli kana bulaştı
Can cesetten çıkıp Hakk'a ulaştı
Koyun geldi kuzuları meleştı
Koçlar da ağlaşır Pir Sultan deyü

Uzundu usuldu o Şah'ın boyu
Yakılsın yıkılsın zalimin soyu
Dertli akar Yıldız Dağı'nın suyu
Sular da ağlaşır Pir Sultan deyü

Pir Sutan Abdal'ım ey yüce Gani
Hakk'a teslim ettik bu tatlı canı
Döküldü toprağa karıştı kanı
Taşlar da ağlaşır Pir Sultan deyü

3. Duvara Asıldı İnmiyor Sazım

Duvara asıldı inmiyor sazım
Arşa direk direk oldu avazım
Dört şey vardır aşıklara hep lazım
İlim kelim biri nefes biri saz

Ağyar gelsin karşımızda salınsın
Doğan aylar gibi doğsun dolunsun
Dört şey vardır şu insanda bilinsin
Sabır şükür bir niyettir bir niyaz

Cahil olan söyler sözünü bilmez
Kamilin yanına varıp dinlemez
Dört şey var ne etse Cennet'e girmez
Münkir münaфіk bir koğcu bir gammaz

Yaz gelende çayır çimen üstüne
Armağan gönderir dostu dostuna
Dört şey vardır onu almış destine
Esir cura biri şahin biri baz

Pir Sultan Abdal'ım gelenler gider
Aşık maşukunun devranın güder
Dört şey vardır şu dünyayı devr eder
Aydır gündür biri kıştır biri yaz

4. Duvara Asıldı İnmiyor Sazım

Varlığından geç gel açılın meydan
Mansur olmayınca dara durulmaz
Ne davacı olup ne dava kazan
Dava ile Hak katına varılmaz

Buna umman derler dalabilersen
Gevher bundan çıkar alabilersen
Ol erkana teslim olabilersen
Teslim olmayana sitem sürülmez

Bay olur marifet ehli fakirler
Bülbül olmuş gül dalında şakırlar
Münkir münafiğa lanet okurlar
Doğru söz diyene sorgu sorulmaz

Talip baştan başa dara görünse
Muhabbetle varıp yare görünse
Musahipsiz kişi pire görünse
Ora sırdır musahipsiz girilmez

Gözlü isen gel uzatma arayı
Arif olan seçer ağı karayı
Mürşide teslim ol sarsın yarayı
Tabip olmayınca yara sarılmaz

Pir Sultan Abdal'ım böyle der isen
Verdiğin ikrara sadık yar isen
Mansurun sırrına ereyim dersen
Erkan olmayınca dara durulmaz

5. Bunda Kısmetimiz Bizi Gezdirir

Bunda kısmetimiz bizi gezdirir
Biri gani biri karar biri az
Üç şey vardır aşıkları bezdirir
Biri sitem biri cefa biri naz

Bugün alamadım elime sazım
Arşa direk direk oldu avazım
Dört şey vardır bir aşığa hep lazım
Bir ilim bir kelam bir nefes bir saz

Cahil olan söyler sözünü bilmez
Meydana gelince özünü bilmez
Üç şey vardır cennet yüzünü görmez
Biri münkir bir münafık bir gammaz

Pir Sultan Abdal'ım aşktır sorulmaz
Aşıklar yorulur maşukun yormaz
Üç şey vardır yıldan yıla hiç durmaz
Biri aydır biri kıştır biri yaz

6. Deli Gönül Ne Kaçarsın Ölümünden

Deli gönül ne kaçarsın ölümünden
Serin vermeyince sır ele geçmez
Benim şikayetim gonca gülümnden
Bülbül olmayınca yar ele geçmez

Sırrını bildirme rakip başına
Bekle engellere haber taşına
Bir derde düş olan durup düşünce
Aşk ateşi gibi kar ele geçmez

Gönül sen Hak ile yeksan olagör
Gir gönül evine mihman olagör
Vücüdün şehrine sultan olagör
Şöyle bir mülazım şar ele geçmez

Mansur idim geldim düşman eline
Bunun için düştüm halkın diline
Asılmağa geldim zülfün teline
Ben razıyım amma dar ele geçmez

Pir Sultan Abdal'ım kılalım ahı
Kılıç arş yüzüne asılır ahi
Sinemi yakmaya şöyle bir dahi
Aşk ateşi gibi nar ele geçmez

7. Bülbül Olsam Gül Dalında Şakırım

Bülbül olsam gül dalında şakırım
Öz bağımnda biten gül neme yetmez
Süleyman'ım kuş dilinden okurum
Bana talim olan dil neme yetmez

Derviş oldum pir eteğin tutarım
Hakk'a doğru çekilmiştir katarım
Baykuş gibi garip garip öterim
Issız viraneler çöl neme yetmez

Aşk kitabın ele aldım yazarım
Daim Hakk'a doğru meylim nazarım
Neme gerek dağı taşı gezerim
Karşıda görünen yol neme yetmez

Dünyanın ötesi neden malumdur
Onunda aslına eren alimdir
Az yaşa çok yaşa sonu ölümdür
Bir eski hırkayla şal neme yetmez

Pir Sultan'ım sırrın kimseye demez
Muhannet olana hiç boyun eğmez
Kişi nasibinden gayrısın yemez
Bana kısmet olan mal neme yetmez

8. Canlar Hakkın Helal Etsin Canlara

Canlar hakkın helal edin canlara
Gayrı size ermez oldu elimiz
Bizi bilen sadık dost olanlara
Bir rızalık göndermektir karımız

Kanmayın erenler dünya ağıdır
Gelip geçen güzellerin çağıdır
Bazı değirmenler gevher öğüdür
Muhabbet arkından gelir suyumuz

Kıyman hey erenler yola yazıktır
Çok çileler çektim bağrım eziktir
El vurulmuş bağlarımız bozuktur
Şimdi yaprağını döktü gülümüz

Pir Sultan Abdal'ım burda gezeriz
Muhiplere cevr ü cefa ederiz
Akşam geldi isek sabah gideriz
Kimselerde yoktur ad u sanımız

9. Hakk'ız Hakk'ın Kullarıyız

Hakk'ız Hakk'ın kullarıyız
Yaradan'dan uç değiliz
Kanaat ile yürürüz
İlla tokuz aç değiliz

Evliya gönlümüz aldı
Kalbimiz nur ile doldu
Gözlerimiz cemal gördü
Cennete muhtaç değiliz

Evvel biziz ahir biziz
Her dem leyl-ü nehar biziz
Gül açılmış bahar biziz
Biz yaz olduk kış değiliz

Yüzlerden Kırklara erdik
Tarikat ehlini bulduk
Yedilerden haber sorduk
Üçlerdeniz hiç değiliz

Pir Sultan'ım göçür göçün
Sızdık eridik Hak için
Dünyayı terk etmek için
Altun olduk tunç değiliz

10. Yine Mihman Geldi Gönüm Şad Oldu

Yine mihman geldi gönüm şad oldu
Mihman canlar bize safa geldiniz
Kasavet kalmadı kadehler doldu
Mihman canlar bize safa geldiniz

Himmet edin bize misafir gele
Yavan yahşi yiye yüzümüz güle
Büyük küçük onu hep Hızır bile
Mihman canlar bize safa geldiniz

Bir kula kahr etse misafir gitmez
Çalışsa çırpınsa ektiği bitmez
Yolu dolaşıktır menzile yetmez
Mihman canlar bize safa geldiniz

Misafir kapının iç kilididir
Ev sahibi onun gonca gülüdür
Misafir Hızır'ın hazır halidir
Mihman canlar bize safa geldiniz

Pir Sultan Abdal'ım kayda verile
Misafir kısmetin getirir bile
Misafir gelirse hizmet edile
Mihman canlar bize safa geldiniz

11. Dikenli Çalıda Gönül Eğlenmez

Dikenli çalıda gönül eğlenmez
Gülistan kuşuyuz güle gideriz
Bizim kıymetimiz burda bilinmez
Muhabbeti candan ile gideriz

Sır ile hakikat söylenmez oldu
Ulular nefesi dinlenmez oldu
Şahinim kolumda eğlenmez oldu
Turnası çok olan göle gideriz

Cennet'in kokusu gelir uçmaktan
Aşıklar usanmaz bade içmekten
Öyle namert köprüsünü geçmekten
Akar boz bulanık sele gideriz

Pir Sultan Abdal'ım niyazım Hak'tan
Hak'tır cümlemizi var eden yoktan
Aşıklar usanmaz bayırdan sarptan
Erenler yol kurmuş yola gideriz

12. Deli Gönül Senden Şikayetim Var

Deli gönül senden şikayetim var
Pazarlık kurarsın benden habersiz
Emanet sahibi hakkını arar
Yakanı devşirir senden habersiz

Akıl fikir ettim ben beni bildim
Aradım noksanı özümde buldum
Harabat bahrine gemiyi saldım
Geminin yelkeni yönden habersiz

Talip olan talip ikrara uyar
Eldeki varını meydana koyar
Arifler bu sırrı böylece duyar
Nadan can evinde candan habersiz

Pir Sultan'ım Hakk'ı hazır bilenler
Arayıp özünde gevher bulanlar
Nerdedir ölmeden evvel ölenler
Canı çıkar gider tenden habersiz

PİR SULTAN ABDAL DEYİŞLERİ

